

HRVATSKA KOMORA
FIZIOTERAPEUTA

Primljeno:	20.04.2026		
Klasifikacijska oznaka	025-03/26-01/01	Org. jed.	
Urudžbeni broj	26-13	Pril.	Vrij.
		1	

POVJERENSTVO ZA

IZBOR I IMENOVANJE

Hrvatska komora fizioterapeuta,
Donje Svetice 46c/IV, 10000 Zagreb

za

VIJEĆE KOMORE

Hrvatska komora fizioterapeuta
Donje Svetice 46c/IV, 10000 Zagreb
c-mail: hkf@hkf.hr

Zagreb, 16. travnja 2026.

KLASA: 025-03/26-01/01

URBROJ: 333-26-12

Podnositeljica: Aleksandra Kraljević,

PRIGOVOR (ŽALBA)

protiv Odluke Povjerenstva za izbor i imenovanje, Hrvatske komore fizioterapeuta,

KLASA: 025-03/26-01/01, URBROJ: 333-26-12, od 7. travnja 2026.

Uvodno – pobijana odluka

1. Podnositeljica je 15. travnja 2026. zaprimila Odluku Povjerenstva za izbor i imenovanje, KLASA: 025-03/26-01/01, URBROJ: 333-26-12, od 7. travnja 2026. (dalje u tekstu: *Odluka* ili *pobijana odluka*), kojom se Skupštini Hrvatske komore fizioterapeuta (dalje u tekstu: *Komora*) u postupku izbora za predsjednika Komore predlaže imenovanje kandidatkinje Mirjane Grubišić.

U skladu s uputom o pravnom lijeku, sadržanoj u pobijanoj odluci, podnositeljica pravodobno podnosi prigovor (žalbu) Vijeću Komore s ciljem da Vijeće kao drugostupanjsko tijelo ocjeni zakonitost postupanja i donošenja pobijane odluke.

Podnositeljica smatra da je pobijana odluka nezakonita, budući da nije donesena u postupku koji je proveden u skladu s mjerodavnim odredbama i osnovnim načelima Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine" br. 47/09., 110/21.; dalje u tekstu: *ZUP*), kao niti u skladu s relevantnim odredbama važećeg Statuta Hrvatske komore fizioterapeuta (dalje u tekstu: *Statut*) i općih akata Komore, koji uređuju predmetni postupak izbora predsjednika Komore.

Slijedom navedenog, podnositeljica osporava navedenu odluku u cijelosti te, s ciljem boljeg razumijevanja osnovanosti prigovora (žalbe), u nastavku najprije ukratko iznosi tijek predmetnog izbornog postupka, a potom iznosi razloge koji upućuju na osnovanost ovog prigovora (žalbe), odnosno nezakonitost pobijane odluke.

2. Podnositeljica se kandidirala za predsjednicu Hrvatske komore fizioterapeuta (dalje u tekstu: *Komora*) na temelju natječaja koji je raspisalo Vijeće Komore. Natječaj za izbor predsjednika Komore objavljen je na službenoj web stranici Komore te je trajao u razdoblju od 9. ožujka 2026. do 23. ožujka 2026. (dalje u tekstu: *Natječaj*), u kojem je roku podnositeljica pravodobno i uredno podnijela svoju kandidaturu, zajedno sa svom propisanom dokumentacijom.

Nakon isteka roka za podnošenje prijave, Povjerenstvo za izbor i imenovanje (dalje u tekstu: *Povjerenstvo*), imenovano odlukom Vijeća Komore od 6. ožujka 2026., provelo je postupak izbora kandidata za predsjednika Komore, pri čemu je utvrdilo da svi prijavljeni kandidati ispunjavaju formalne uvjete natječaja.

Na temelju poziva Povjerenstva, podnositeljica je 7. travnja 2026. pristupila razgovoru (intervjuu), nakon čega je, prema navodima iz osporavane odluke, Povjerenstvo provelo raspravu i glasovanje te jednoglasno donijelo pobijanu odluku kojom se Skupštini Komore predlaže ponovno imenovanje aktualne predsjednice Komore, gospođe Mirjane Grubišić.

3. Prema obrazloženju pobijane odluke, koje se gotovo u cijelosti svodi na navođenje odredbi o imenovanju i razrješenju članova Povjerenstva te podataka o njegovu sastavu, Povjerenstvo je utvrdilo da su se na natječaj javila tri kandidata, među kojima je i podnositeljica.

Nadalje, prema obrazloženju odluke, sva tri kandidata ispunjavaju formalne uvjete natječaja te je, nakon provedenog razgovora/intervjua sa svim kandidatima, Povjerenstvo provelo raspravu i glasanje o svim kandidatima.

Zatim, bez ikakvog daljnjeg obrazloženja, Povjerenstvo u osporavanoj odluci navodi da Skupštini Komore predlaže imenovanje gospođe Mirjane Grubišić te da se na internetskim stranicama Komore objavi plan i program svakog kandidata „radi javnosti i transparentnosti“.

U kontekstu takvog pozivanja na „javnost i transparentnost“, podnositeljica ističe da, unatoč navodima da su sa svim kandidatima provedeni razgovori, pri čemu je razgovor s podnositeljicom bio i audiovizualno sniman, kao i tvrdnjama da je Povjerenstvo provelo raspravu i donijelo odluku jednoglasno, uz osporavanu odluku nije dostavljen niti jedan zapisnik, zapis o glasovanju, snimka niti drugi službeni zapis iz kojeg bi bilo moguće provjeriti tijek postupka i način donošenja odluke.

Argumentacija osnovanosti prigovora (žalbe)

4. Podnositeljica prvenstveno ističe da je uputa o pravnom lijeku sadržana u osporavanoj odluci pogrešna te da, neovisno o podnošenju ovog pravnog lijeka, podnositeljica zadržava sva prava koja joj pripadaju na temelju članka 111. ZUP-a.

Naime, prema uputi o pravnom lijeku, podnositeljica je upućena na podnošenja prigovora i to u roku od 3 dana od dana zaprimanja odluke. Međutim, niti se, u skladu s mjerodavnim odredbama Statuta Komore, protiv ovakve odluke podnosi **prigovor**, niti je propisan rok od **3 dana**.

Člankom 51. stavkom 1. Statuta propisano je da član Komore protiv odluka povjerenstva i predsjednika Komore ima pravo **žalbe** Vijeću Komore **u roku od 15 dana** od dana uručenja odluke za koje smatra da mu je povrijeđeno njegovo pravo.

S obzirom na to da institut prigovora i institut žalbe nisu istovjetni pravni lijekovi, već imaju različitu pravnu prirodu, svrhu i procesne učinke, podnositeljica smatra da je predmetni pravni lijek, neovisno o njegovom pogrešnom nazivu u uputi o pravnom lijeku, potrebno pravno kvalificirati kao žalbu u smislu članka 51. Statuta Komore i mjerodavnim odredbama ZUP-a, s pripadajućim pravnim učincima.

Dodatno, bilo kakvo suprotno tumačenje dovelo bi do pravno neprihvatljive situacije u kojoj bi o pravnom lijeku odlučivao čelnik tijela, odnosno predsjednik Komore. Naime, člankom 122. ZUP-a izričito je propisano da se prigovor izjavljuje čelniku tijela te da čelnik tijela o njemu odlučuje rješenjem.

U konkretnom slučaju to bi značilo da bi o ovom pravnom lijeku odlučivala osoba čiji se prijedlog imenovanja osporava, budući da je Povjerenstvo predložilo imenovanje trenutne predsjednice Komore, što je očito pravno nedopustivo.

Stoga, podnositeljica ističe da se ovaj podnesak, neovisno o pogrešnom nazivu pravnog lijeka u pobijanoj odluci, ima smatrati žalbom u smislu članka 51. Statuta Komore, te se svi daljnji navodi odnose na žalbu kao pravni lijek.

5. Oспорavana odluka je nezakonita već iz razloga što je donesena od tijela koje u konkretnom postupku nije postupalo u okviru svojih ovlasti utvrđenih mjerodavnim odredbama Statuta Komore i Pravilnika o izboru tijela Komore.

Naime, u skladu s Statutom Komore, osobito njegovim člankom 11., Povjerenstvo za izbor i imenovanje se ne smatra stalnim povjerenstvom Komore, već se ono može osnivati posebnim općim aktom. Većinu općih akata, u skladu s člankom 20. Statuta, donosi Vijeće Komore, osim onih općih akata koji se odnose na poslove iz nadležnosti Skupštine iz članka 15. Statuta.

Dakle, u skladu s navedenim odredbama Statuta, opće akte iz djelokruga poslova Skupštine može donijeti isključivo Skupština.

S obzirom da Povjerenstvo za izbor i imenovanje, u skladu s člankom 27. stavkom 3. Statuta, provodi postupak izbora predsjednika Komore, odnosno sudjeluje u postupku koji je neposredno vezan uz izvršavanje ovlasti Skupštine (imenovanje i razrješenje predsjednika Komore – članak 15. stavka 1. točka 4. Statuta), takvo povjerenstvo se može osnovati isključivo odlukom Skupštine te posljedično tomu, ovlast imenovanje članova tog povjerenstva pripada isključivo Skupštini.

Međutim, prema obrazloženju osporene odluke, Povjerenstvo je osnovano na način da je sve njegove članove imenovalo Vijeće Komore, što je protivno mjerodavnim odredbama Statuta te predstavlja djelovanje *ultra vires*. Stoga, sve odluke tako osnovanog Povjerenstva posljedično su nezakonite.

U navedenom kontekstu valja istaknuti da sama činjenica da je člankom 11. Pravilnika o izboru tijela Komore predviđena ovlast Vijeća Komore za imenovanje članova Povjerenstva ne podrazumijeva zakonitost takve odredbe, a time niti zakonitost postupanja koje se na njoj temelji.

Naime, u skladu s člankom 27. Zakona o fizioterapeutskoj djelatnosti ("Narodne novine" br. 120/08.; dalje u tekstu: *ZFD*), Statut predstavlja temeljni opći akt Komore, iz čega proizlazi obveza usklađenosti svih drugih općih akata Komore s njegovim odredbama. Svako odstupanje od Statuta, osobito u dijelu koji se odnosi na ovlasti pojedinih tijela Komore, dovodi do nezakonitosti takvog općeg akta i postupanja koje se na njemu temelji.

Slijedom toga, u slučaju neusklađenosti između odredbi Statuta i Pravilnika, primjenjuju se odredbe Statuta kao hijerarhijski višeg općeg akta, u skladu s načelom zakonitosti iz članka 5. ZUP-a, prema kojem su javnopravna tijela dužna postupati u okviru i na temelju zakona i drugih propisa, odnosno svojih ovlasti. Odluka donesena od neovlaštenog tijela, odnosno tijela koje nije zakonito osnovano, ne može proizvoditi pravne učinke.

Upravo iz navedenih razloga, podnositeljica i druge predstavnice Građanske inicijative magistara fizioterapije su 14. travnja 2026. godine podnijele zahtjev za provedbu upravnog nadzora nad zakonitošću rada Povjerenstva i drugih tijela Komore, kojim je zatražena provjera zakonitosti njihova postupanja, kao i zakonitosti i međusobne usklađenosti predmetnih općih akata sa Statutom Komore i mjerodavnim zakonskim odredbama.

Međutim, neovisno o ishodu tog postupka, već iz iznesenih činjenica i mjerodavnih odredbi jasno proizlazi da je pobijana odluka donesena od strane tijela koje nije zakonito osnovano niti je postupalo u okviru svojih ovlasti, zbog čega je takva odluka nezakonita već iz tog razloga.

6. Nadalje, čak i da je Povjerenstvo osnovano zakonito i od strane ovlaštenog tijela Komore (Skupštine), podnositeljica smatra da Povjerenstvo nije ovlašteno provoditi postupak izbora predsjednika Komore na provedeni način. Naime, tijekom postupka Povjerenstvo je provelo razgovore s kandidatima, raspravljalo je i glasalo o kandidatima te je predložilo imenovanje određenog kandidata.

Međutim, Statutom, kao temeljnim općim aktom Komore, takve široke ovlasti Povjerenstva nisu propisane.

Prema članku 27. stavku 3. Statuta, Povjerenstvo provodi postupak izbora predsjednika Komore, dok se u nastavku iste odredbe iscrpno propisuju formalni uvjeti koje kandidat mora ispunjavati da bi se mogao kandidirati za tu dužnost.

Iz tako propisanih odredbi Statuta proizlazi da se ovlasti Povjerenstva odnose isključivo na provedbu postupka u formalnom smislu, odnosno na neovisnu provjeru ispunjava li pojedini kandidat propisane uvjete za kandidaturu, načina provjere propisanih uvjeta, kao i na osiguranje zakonitosti i pravilnosti tijeka postupka.

U tom kontekstu valja tumačiti i odredbu članka 27. stavka 5. Statuta, kojom je propisano da se detaljniji uvjeti, organizacijske sposobnosti kandidata i eventualna provjera istih u postupku izbora predsjednika Komore pobliže uređuju Pravilnikom. Međutim, takva odredba ne može se tumačiti na način da se Pravilnikom može Povjerenstvu dodijeliti ovlast koja prelazi granice provedbenih radnji i zadire u samu bit odlučivanja o izboru predsjednika Komore.

Naime, nigdje u Statutu nije propisano da bi Povjerenstvo bilo ovlašteno provoditi bodovno ili kvalitativno ocjenjivanje kandidata, rangirati kandidate, provoditi glasovanje o „najboljem“ kandidatu, voditi razgovore s kandidatima u svrhu njihove međusobne usporedbe, niti u konačnici predlagati određenog kandidata kao najprikladnijeg za obnašanje dužnosti predsjednika Komore.

Takvim postupanjem je Povjerenstvo, neovisno o tome je li osnovano na zakoniti način, prekoračilo granice svojih ovlasti i preuzelo ulogu koja po svojoj naravi pripada isključivo Skupštini Komore, kao najvišem tijelu Komore. Naime, ovlast imenovanja i razrješenja predsjednika Komore, u skladu s člankom 15. Statuta, pripada isključivo Skupštini, te se ista ne može posredno derogirati ili ograničiti kroz postupanje Povjerenstva, a osobito ako takvo postupanje ili derogiranje nema uporišta u odluci same Skupštine.

Stoga je Povjerenstvo takvim postupanjem preuzelo ovlasti koje mu ne pripadaju, zadirući u isključivu nadležnost Skupštine Komore, što dodatno potvrđuje nezakonitost osporavane odluke.

7. Neovisno o navedenom, odnosno čak i kada bi se prihvatilo da je Povjerenstvo osnovano na zakonit način te da raspolaže navedenim ovlastima, osporavana odluka i dalje je nezakonita jer ne sadrži najosnovnije elemente koje svaka odluka mora sadržavati prema mjerodavnim odredbama ZUP-a, osobito u odnosu na obrazloženje.

Naime, upravo bi adekvatno obrazloženje ovako važne odluke omogućilo podnositeljici, kao i drugim kandidatima, kontrolu logičkog procesa na temelju kojeg je odluka donesena. Istodobno, obrazloženje predstavlja nužan preduvjet za djelotvorno korištenje pravnih lijekova, koje ne smije ostati samo „teoretsko i iluzorno“.

Prema temeljnim pravilima upravnog postupka, obrazloženje odluke mora sadržavati razloge odlučivanja, utvrđeno činjenično stanje, isprave na kojima se odluka temelji te razloge zbog kojih je odlučeno upravo na način kako je to učinjeno.

Međutim, u konkretnom slučaju Povjerenstvo svoju odluku očigledno nije adekvatno obrazložilo, odnosno nije obrazložio uopće.

Obrazloženje pobijane odluke svodi se gotovo isključivo na puko navođenje sastava Povjerenstva, tijela koje ga je imenovalo te formalnog tijeka postupka, bez ikakvog stvarnog obrazloženja merituma stvari, odnosno bez odgovora na ključno pitanje – zbog čega je predložena upravo određena kandidatkinja u odnosu na ostale formalno prihvatljive kandidate.

Iz odluke uopće nije razvidno koji su kriteriji primijenjeni prilikom ocjenjivanja kandidata, gdje i na koji način su takvi kriteriji propisani, na koji su način vrednovani, u čemu predložena kandidatkinja ima prednost u odnosu na ostale kandidate, uključujući podnositeljicu, niti u čemu se razlikuje kvaliteta i sadržaj programa rada pojedinih kandidata, kao ni u kojem omjeru pojedini elementi (program, intervju ili neki drugi nepoznati elementi) utječu na konačnu ocjenu kandidata.

Dodatno, iako se u odluci navodi da su provedeni razgovori (intervjui) s kandidatima te da je provedena rasprava i glasovanje, uz odluku nije dostavljen niti jedan zapisnik, zapis o glasovanju niti bilo kakav drugi dokument iz kojeg bi bilo moguće provjeriti tijek postupka, sadržaj rasprave i način donošenja odluke.

Slijedom toga, iz obrazloženja odluke u potpunosti je nejasno na temelju čega je ista donesena. Ne postoji nikakvo rangiranje niti bilo kakav oblik vrednovanja iz kojeg bi bilo razvidno zbog čega je program odabrane kandidatkinje ocijenjen boljim od programa podnositeljice, bilo u cijelosti ili u pojedinim segmentima, niti u čemu je eventualni razgovor s odabranom kandidatkinjom bio odlučujući u odnosu na ostale kandidate, ako je zaista i bio.

Navedeno je osobito problematično imajući u vidu da je razgovor podnositeljice bio sniman, dok iz odluke nije razvidno jesu li na isti način provedeni i razgovori s ostalim kandidatima. Ako jesu, nije jasno zašto takve snimke nisu učinjene dostupnima kandidatima, kako bi barem vlastitom usporedbom mogli provjeriti pravilnost i osnovanost donesene odluke.

Nadalje, u potpunosti su nepoznati kriteriji ocjenjivanja razgovora s kandidatima, njihov međusobni odnos i utjecaj na konačnu odluku, kao i to koji su drugi elementi eventualno uzimani u obzir prilikom donošenja odluke.

U takvim okolnostima nameće se zaključak da je odluka donesena arbitrarno, bez jasno utvrđenih i primijenjenih kriterija, što predstavlja samostalan razlog njezine nezakovitosti.

Takvo postupanje i način obrazlaganja pobijane odluke onemogućuje bilo kakvu naknadnu kontrolu zakonitosti i pravilnosti postupka, budući da kandidatima nije poznato na temelju kojih su kriterija ocjenjivani, što je protivno temeljnim načelima transparentnosti, jednakog postupanja i pravne sigurnosti.

8. Osim što točka 1. izreke odluke, koja se odnosi na predlaganje gospođe Grubišić, nije obrazložena, još manje je obrazložena točka 2. izreke odluke, kojom je određeno da odluka stupa na snagu danom donošenja te je u izričitoj suprotnosti s mjerodavnim odredbama Statuta i ZUP-a.

Tako je člankom 51. stavkom 1. Statuta propisano pravo na žalbu protiv odluke Povjerenstva u roku od 15 dana od dana dostave odluke, dok je stavkom 2. navedenog članka Statuta izričito određeno da podnošenje žalbe zadržava izvršenje odluke. Dakle, predmetna odluka ne može stupiti na snagu prije isteka propisanog roka za žalbu (15 dana) i to računajući od trenutka kad je takva odluka uredno dostavljena u skladu s mjerodavnim odredbama ZUP-a o osobnoj dostavi, dok se podnošenjem žalbe dodatno odgađaju njezini pravni učinci, odnosno odgađa se njezino „stupanje na snagu“ sve do uredne dostave drugostupanjske odluke podnositelju žalbe.

Da je tomu tako potvrđuje i članak 112. stavak 1. ZUP-a, kojim je propisano da žalba odgađa pravne učinke rješenja. Samo iznimno, u skladu s stavkom 3. navedenog članka ZUP-a, javnopravno tijelo može odlučiti da žalba nema odgodni učinak, ali isključivo uz postojanje zakonom propisanih razloga te uz obvezu da takvu odluku posebno i detaljno obrazloži.

U konkretnom slučaju osporavana odluka ne sadrži nikakvo obrazloženje u pogledu uskraćivanja odgovornog učinka žalbe, niti su navedeni razlozi koji bi opravdavali takvo postupanje.

Slijedom navedenog, očito je da osporavana odluka ne može stupiti na snagu danom donošenja, već može proizvoditi pravne učinke tek istekom roka za podnošenje žalbe, odnosno, u slučaju

izjavljene žalbe, tek nakon što o istoj bude odlučeno i takva drugostupanjska odluka bude uredno dostavljena podnositelju žalbe.

U tom kontekstu, kao i u kontekstu već argumentirane pogrešne upute o pravnom lijeku (vidi točku 4. žalbe), podnositeljica posebno ističe da odluka donesena povodom žalbe mora biti dostavljena u skladu s člankom 85. ZUP-a o osobnoj dostavi, budući da tek takvom urednom dostavom odluka može početi proizvoditi pravne učinke.

Navedeno se osobito naglašava imajući u vidu da je u ovom postupku Povjerenstvo već postupalo protivno temeljnim procesnim pravilima, i to na način da je osporavanu odluku dostavilo putem elektroničke pošte, bez poštivanja pravila o urednoj dostavi, uz istodobno davanje pogrešne upute o pravnom lijeku, kojom je podnositeljica upućena na podnošenje prigovora umjesto žalbe te kojom je nezakonito određen rok od tri dana za njegovo podnošenje umjesto propisanog roka od 15 dana.

Takvo postupanje ukazuje na ozbiljno nerazumijevanje i nepoštivanje osnovnih procesnih standarda upravnog postupka, zbog čega je nužno posebno naglasiti obvezu pravilne dostave i zakonitog određivanja pravnih lijekova u daljnjem tijeku ovog upravnog postupka.

Zaključno

9. Podnositeljica se ne može oteti dojmu da utvrđene nepravilnosti u konkretnom postupku ne predstavljaju tek uobičajene postupovne pogreške ili pojedinačne propuste, već skup međusobno povezanih, očitih i eklatantnih postupanja *contra legem*, kojima su povrijeđena temeljna pravila upravnog postupka i mjerodavni opći akti Komore.

Naime, ukupno promatrano, postupanje Povjerenstva obilježeno je nizom ozbiljnih nepravilnosti, uključujući postupanje izvan granica ovlasti, donošenje odluke bez ikakvog stvarnog obrazloženja, izostanak primjene i navođenja kriterija odlučivanja, kao i davanje pogrešne upute o pravnom lijeku te nepropisan način dostave odluke. Takve povrede prelaze razinu uobičajene nezakonitosti te upućuju na ozbiljno, očigledno te potencijalno i namjerno odstupanje od načela zakonitosti, transparentnosti i pravne sigurnosti.

Navedeno osobito u okolnostima u kojima Povjerenstvo, bez ikakvog obrazloženja i bez ikakvih provjerljivih i propisanih kriterija, predlaže imenovanje trenutne predsjednice Komore, takvo

postupanje nužno stvara dojam arbitrarnosti i unaprijed determiniranog ishoda postupka, čime se dodatno dovodi u pitanje zakonitost i nepristranost provedenog postupka.

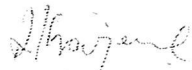
Slijedom navedenog, podnositeljica smatra da predmetno postupanje otvara i pitanje osobne odgovornosti osoba koje su sudjelovale u donošenju osporavane odluke, neovisno o odgovornosti same Komore kao pravne osobe. Ujedno, imajući u vidu narav i intenzitet utvrđenih povreda, otvara se i osnovana sumnja na postojanje elemenata kaznenopravne odgovornosti, osobito u kontekstu kaznenog djela zlouporabe položaja i ovlasti iz članka 291. Kaznenog zakona.

U tom smislu, podnositeljica će izvršiti dopunu već podnesenog zahtjeva za provedbu upravnog nadzora nadležnom Ministarstvu zdravstva, u kojoj će posebno inzistirati da se zakonitost postupanja tijela Komore ispita i u kontekstu eventualne osobne odgovornosti odgovornih osoba, uključujući njihovu moguću prekršajnu, kaznenu i građanskopravnu odgovornost.

Ne isključuje se ni poduzimanje daljnjih pravnih radnji pred nadležnim tijelima, uključujući podnošenje odgovarajućih prijava nadležnom državnom odvjetništvu, ukoliko se u nadležnim postupcima utvrdi postojanje elemenata za takvu vrstu odgovornosti.

10. Slijedom svega navedenog, podnositeljica predlaže drugostupanjskom tijelu da usvoji ovu žalbu te da pobijanu Odluku Povjerenstva za izbor i imenovanje od 7. travnja 2026. godine, KLASA: 025-03/26-01/01, URBROJ: 333-26-12, od 7. travnja 2026., poništi u cijelosti.

Podnositeljica:

Aleksandra Kraljević

U privitku:

- 1) *Odluka Povjerenstva za izbor i imenovanje od 7. travnja 2026. godine, KLASA: 025-03/26-01/01, URBROJ: 333-26-12, od 7. travnja 2026.*
- 2) *Zahtjev za provedbu upravnog nadzora od 14. travnja 2026.;*